

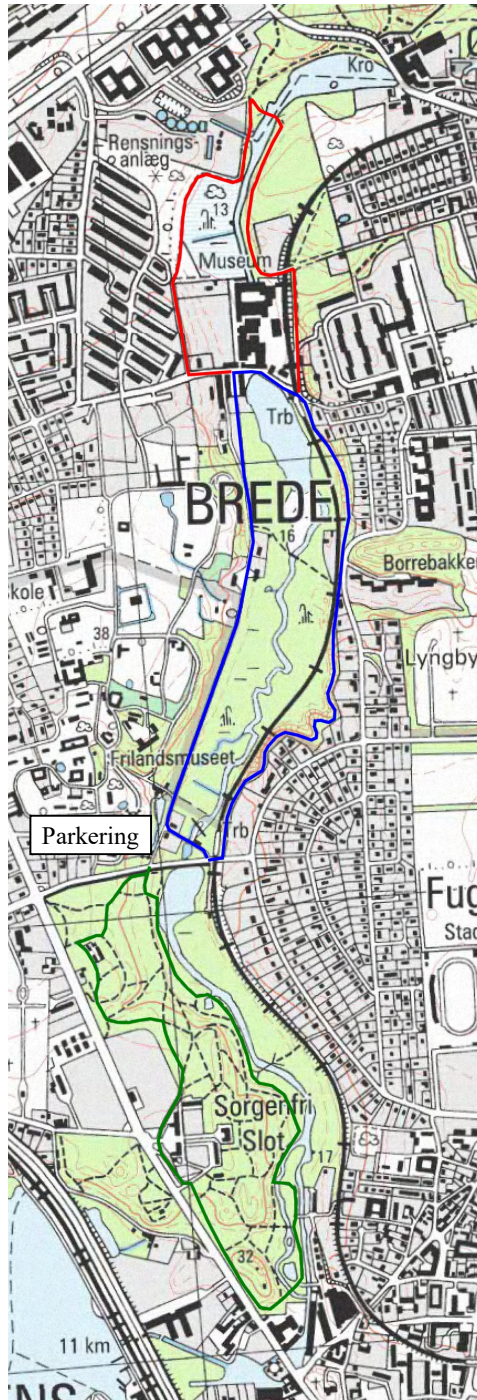

Sorgenfri Slotspark og Mølleåen

Den grønne rute er 2,4 km.

Den blå rute er 2,6 km.

Den røde rute er 1,6 km.

Sorgenfri Slot

Sorgenfri Slot blev opført af arkitekten François Dieussart i 1705-06 for Carl Greve Ahlefeldt. Fra 1730 var landstedet i den kongelige families eje, og Kronprins Frederik (5) lod hofbygmester Lauritz de Thurah opføre en kavalerfløj og en staldbygning.

Da Frederik 5. blev konge, overgik landstedet til hans moster, fyrstinde Sophie Caroline til Ostfriesland, der i 1756-57 lod de Thurah nedrive hovedbygningen og opføre et nyt slot. 1791-94 udvidede og moderniserede Arveprins Frederik slottet.

Frederik 7. overdrog sidenhen slottet til Staten. I 1898 stillede Staten slottet til rådighed for Kronprins Christian (10.), efter der var tilføjet moderne bekvemmeligheder samt en glasveranda.

Sorgenfri Slot var Christian 10. og dronning Alexandrines foretrukne sommerresidens, og både Frederik 9. og Arveprins Knud blev født her. Arveprinsparret boede på slottet frem til deres død i henholdsvis 1976 og 1995.

Kilde: www.kongehuset.dk

Brede Værk

Langs Mølleåen har der siden Middelalderen ligget møller, som gennem tiderne har forarbejdet kobber, krudt, korn og klæde med mere ved hjælp af vandkraft. Flere af møllerne omtales allerede i Roskildebispens Jordebog fra 1370. Flere møller har navne, der ender på -vad (Raadvad, Fuglevad, Ørevad (senere Ørholm)), hvilket vidner om, at møllerne blev lagt ved datidige vadesteder. Frem til Reformationen hørte møllerne under Roskildebispen, men gik der efter over til Kronen, som forpagtede dem ud og gav forpagterne kongelige privilegier.

Under merkantilismen søgte staten at blive selvforsynende med blandt andet krudt, jernvarer, kobber- og messingtøj, papir og klæde, og disse varer forarbejdedes – sammen med korn – på møllerne langs Mølleåen. I 1700-tallet omtales Fuglevads mølle, Brede mølle, Nye Mølle, Stampemølle, Fiil Værk (Raadvad fileværk) og Strandmølle. I 1668 blev kornmølle og krudtværk ved Brede Værk nedlagt og et hammerværk anlagt til produktion af kobber- og messingvarer.

Staten virkede aktivt for støtte til udviklingen af datidens fabriksbyer: I 1777 fik Peter van Hemert tildelt en høkerbevilling, og i 1784 blev der oprettet en skole i tilknytning til Brede fabrikssamfund. I 1801 boede der i alt 111 indbyggere fordelt på 28 hushold i Brede. I 1831 købtes imidlertid værket af agent Theodor Suhr og klædefabrikant J.C. Modeweg, der siden 1810 havde haft produktion af klæde i København. Suhr fortsatte kobberproduktionen, idet han tillige havde kobberværværket i Frederiksværk. Nedlæggelsen af kobberværket i 1855 skyldtes flere forhold, herunder at man i stigende grad gik bort fra at bruge hamrede plader, lige som nye varer af støbejern og billigt emaljeret blikstøj fortrængte husgeråd af kobber. Endelig indebar næringsfrihedens indførelse i 1857 at kobberværkernes særrettigheder bortfaldt fra 1861.

Modeweg overtog et område vest for åen og anlagde her en klædefabrik (J.C. Modeweg & Søn). Denne udvidede i de følgende årtier sin produktion, idet varerne blev afsat til skræddermestre og købmænd i provinsen samt offentlige etater som staldetaten og postvæsenet. På Brede Værk blev der således fra 1832 og frem til lukningen i 1956 produceret klæde.

Kilde: <http://da.wikipedia.org/wiki/Brede>